

Κ.Ε.Δ.Δ.Α. - Κίνηση για τις Ελευθερίες, τα Δημοκρατικά Δικαιώματα, την Αλληλεγγύη

Στις 30 Ιουλίου, μια κρατούμενη πάσχουσα από διαβήτη έχασε τη ζωή της, από παθολογικά αίτια. Ως αντίδραση για τον θάνατο της συγκρατούμενής τους, οι γυναίκες των γυναικείων φυλακών της Θήβας προχώρησαν σε κάψιμο στρώματων και σεντονιών ως ένδειξη διαμαρτυρίας φέρνοντας ξανά στην επιφάνεια ένα διαρκές ερώτημα: Τι πραγματικά συμβαίνει μέσα στις ελληνικές φυλακές;

Οι κρατούμενες καταγγέλλουν σοβαρές ελλείψεις στην υγειονομική περίθαλψη, ενώ παράλληλα τονίζουν πως οι αρμόδιες αρχές αδιαφορούν πλήρως για τις συνθήκες διαβίωσής τους

Την ίδια στιγμή, στις φυλακές Τρικάλων, εν μέσω καύσωνα, οι κρατούμενοι έχουν πρόσβαση σε νερό μόλις για λίγες ώρες την ημέρα, επιβεβαιώνοντας πως τα προβλήματα υποδομών και βασικών συνθηκών διαβίωσης μάλλον αποτελούν συστημικό πρόβλημα ενός “σωφρονιστικού” μοντέλου που φαίνεται πως πιο πολύ τιμωρεί και εκδικείται τους ανθρώπου.

Η κατάσταση που επικρατεί στις φυλακές της χώρας δεν είναι ούτε καινούργια ούτε άγνωστη. Εδώ και δεκαετίες οι κρατούμενοι καταγγέλλουν συνθήκες που προσβάλλουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια: υπερπληρότητα, ανεπαρκή ιατρική φροντίδα, ελλείψεις σε προσωπικό, ακατάλληλες συνθήκες υγιεινής, δυσκολίες πρόσβασης σε φάρμακα, αδυναμία κάλυψης βασικών αναγκών. Οι συνθήκες αυτές έχουν επανειλημμένα αποτελέσει αντικείμενο καταδικών της Ελλάδας από διεθνή δικαιοδοτικά όργανα και οργανισμούς προστασίας δικαιωμάτων. Όσοι σήμερα εμφανίζονται έκπληκτοι μπροστά στους αλληπάλληλους θανάτους κρατουμένων δεν μπορούν να επικαλούνται άγνοια. Η πραγματικότητα των φυλακών είναι γνωστή εδώ και χρόνια.

Το γεγονός ότι ο τελευταίος αυτός θάνατος σημειώθηκε σε γυναικείς φυλακές δεν αποτελεί έκπληξη. Αντίθετα, αποτυπώνει μια πραγματικότητα: σε πολλές περιπτώσεις, οι συνθήκες διαβίωσης για τις γυναίκες είναι ακόμη πιο υποβαθμισμένες από εκείνες των ανδρών.

Λόγω του μικρού τους αριθμού στο συνολικό ποσοστό των κρατουμένων, οι γυναικείς πτέρυγες αντιμετωπίζονται συχνά ως δευτερεύουσας σημασίας. Αυτό μεταφράζεται σε οξεία υποστελέχωση ιατρικού προσωπικού, έλλειψη βασικών υποδομών, αλλά και παντελή απουσία μέριμνας για τις βιολογικές ανάγκες των γυναικών από την περιορισμένη πρόσβαση σε είδη ατομικής υγιεινής (όπως σερβιέτες) μέχρι την έλλειψη τακτικού γυναικολογικού ελέγχου (όπως το τεστ Παπανικολάου).

Παράλληλα, οι συνθήκες γίνονται ακόμα πιο αμείλικτες για τις έγκυες κρατούμενες και τις μητέρες. Η κύηση στη φυλακή βιώνεται χωρίς την απαραίτητη προγεννητική φροντίδα, εξειδικευμένη διατροφή ή ψυχολογική υποστήριξη, μετατρέποντας μια ήδη ευάλωτη περίοδο σε καθημερινό. Παρά το γεγονός ότι διεθνείς έρευνες και συμβάσεις υποδεικνύουν την εφαρμογή εναλλακτικών μορφών ποινής για εγκύους ή μητέρες μικρών παιδιών, στην πράξη οι μηχανισμοί αυτοί σπάνια ενεργοποιούνται. Έτσι, το δικαίωμα στη μητρότητα ποινικοποιείται, με τις μητέρες να καλούνται να αναθρέψουν τα βρέφη τους πίσω από τα κάγκελα, υπό καθεστώς διαρκούς αβεβαιότητας και στερήσεων.

Ταυτόχρονα, οι γυναίκες κρατούμενες βρίσκονται συχνά στο στόχαστρο μιας διπλής ευαλωτότητας, καθώς είναι πολύ πιο πιθανό να αποτελέσουν θύματα σωματικής, λεκτικής ή ψυχολογικής κακομεταχείρισης από άνδρες υπαλλήλους ή/και αστυνομικούς, σε ένα περιβάλλον όπου η εξουσία τους σπάνια ελέγχεται.

Ο θάνατος της κρατούμενης στην θήβα αποτελεί συνέπεια μιας πολιτικής που θεωρεί τους κρατούμενους αναλώσιμους. Οι ελληνικές φυλακές είναι γεμάτες από ανθρώπους των φτωχότερων κοινωνικών στρωμάτων, μετανάστες, Ρομά, ανθρώπους με εξαρτήσεις, ανθρώπους που βρέθηκαν αντιμέτωποι με τον ποινικό μηχανισμό λόγω της κοινωνικής τους θέσης. Οι φυλακές λειτουργούν πρωτίστως ως μηχανισμός διαχείρισης της φτώχειας, του κοινωνικού αποκλεισμού και των συνεπειών μιας πολιτικής που επενδύει στην καταστολή αντί στην κοινωνική προστασία.

Η ΚΕΔΔΑ απαιτεί:

§ Άμεση ενίσχυση των δομών υγείας, ψυχικής υγείας και κοινωνικής υποστήριξης σε όλα τα καταστήματα κράτησης.

§ Μέτρα αποσυμφόρησης των φυλακών και περιορισμό της υπερφυλάκισης.

§ Τερματισμό πολιτικών που επεκτείνουν διαρκώς τον εγκλεισμό και μετατρέπουν τη φυλακή σε βασικό εργαλείο κοινωνικής διαχείρισης.

§ Σεβασμό των δικαιωμάτων όλων των κρατουμένων, ανεξαρτήτως εθνικότητας, φύλου, ταυτότητας φύλου ή κοινωνικής θέσης.

Πηγή: kedda2021.blogspot.com